

KADINLARIN SESİ

İleri Kadınlar Derneği Yayın Organıdır | Aylık Bülten

Aralık 2021 | Sayı: 25 Ücretsizdir

Asgari Değil İnsanca Bir Yaşam İstiyoruz

GEÇİNEMİYORUZ!

Her gün artan fiyatlar, hızına yetişemediğimiz zamlar, açlık sınırında tutulan ücretlerle milyonlarca emekçinin yaşamını sürdürmekte zorlandığı bir tablo ile karşı karşıyayız. Bu gidişattan en fazla etkilenenler ise kuşkusuz emekçi kadınlar. Kadın işsizliği her geçen gün artıyor. Geniş tanımlı kadın işsizliği oranı yüzde 29.7 olarak hesaplanıyor. Yani neredeyse her üç kadından biri işsiz.

Yoksullukla baş etmeye çalışan, özellikle ev kadını olarak nitelendirilen ve emeği yok sayılan milyonlarca kadın gıda, temizlik, kişisel hijyen ürünü gibi en temel ihtiyaçlarını temin edemez, çocuklarının günlük ihtiyaçlarını karşılayamaz halde. İş bulabilen kadınlar ise düşük ücretlerle güvencesiz ve esnek çalışmaya mahkum ediliyor. Asgari ücret temel asgari geçimi sağlamak için uzak iken çalışan kadınların dörtte biri asgari ücretin dahi altında ücret alıyor.

Asgari ücret düzeyinde ve daha düşük ücret alanların oranı genelde yüzde 34 iken, kadınlarda yüzde 43'e yükseliyor. 2005'te kadınların aylık ortalama ücret ve maaş geliri asgari ücretin 2 katı düzeyinde iken 2019'da asgari ücretin 1,5 katı düzeyine geriledi.

Kamu hizmeti olması gereken eğitim, sağlık, bakım hizmetleri, barınma, ulaşım gibi temel hizmetler ticari birer faaliyete dönüştürüldü.

Bugün ilk öğretimden üniversiteye kadar eğitimin bütün kademelerinde özellikle yoksul emekçi çocukları tarikat ve cema-

atlerin kucacağına itilmektedir. Yurt sorunu yaşayan, barınma imkanı bulamayan üniversite öğrencileri, köylerinde okulları kapatılan ilköğretim öğrencileri, tarikatların yurtlarında barınmak zorunda kalıyor. Bu yurtlarda yaşanan istismar, cinayet ve şiddet vakalarına her gün bir yenisi ekleniyor. Bütün bu tablonun karşısında ekonomi şahlandı masalları anlatan AKP iktidarı ekonomiden patronların ve yandaşların karlarını anlamaktadır. Her kriz döneminde olduğu gibi bu dönemde de ceplerini dolduran mutlu azınlık TÜSİAD'ı, MÜSİAD'ı ile sermaye sınıfı oldu.

Yıllardır özelleştirmelerle, yap-işlet-devret modeli ile, rant açılan alanlarla, merkezi ve yerel yönetimler eliyle yandaşlara verilen ihalelerle ülke kaynakları sermaye gruplarına, uluslararası tekellere peşkeş çekildi, yağmalandı. Şimdi ise para piyasalarında ki manipülasyonlarla, kur- mevduat - faiz oyunları ile yine birilerinin kasaları dolmaktadır.

Bu gidişe artık yeter diyoruz. Ülke kaynaklarının yağmalanmasına, milyonlarca emekçinin alın teri ile üretilen değerlerin küçük bir azınlığa aktarılmasına, bu sömürü düzenine artık yeter.

Azına ve asgarisine razı değiliz, hakkımız olanı, emeğimizin karşılığını istiyoruz. Emekçilerin çıkarları doğrultusunda, planlı ve kamucu bir ekonomi programı ile ülke kaynakları patronların çıkarları değil, halkın ihtiyaçları için seferber edilmelidir. Asgari değil insanca bir yaşam için emekçilerin örgütlü gücü ile bu sömürü düzenine son verilmelidir.

Ekonomik Kriz Emekçi Kadınların Yaşamını Nasıl Etkiliyor?

AKP iktidarı Türkiye'nin güçlü ekonomisi masalları anlatırken emekçiler sefalet ücretlerine, işsizliğe ve yoksulluğa mahkum ediliyor. Patronların, yandaşların servetleri artıyor, emekçilerin yaşamı ise her geçen gün daha da zorlaşıyor. Ekonomik krizin etkilerini en fazla yaşayanlar yine emekçi kadınlar oldu. Son süreçte ekonomideki gidişatı kadınlara sorduk.

K.S: Bildiğiniz üzere ülkede bir ekonomik kriz var ve ne yazık ki bu durum gün geçtikçe daha da derinleşmekte. Siz bir emekçi kadın olarak bu süreçten nasıl etkilendiniz, neler yaşadınız ve en önemlisi geçinebiliyor musunuz?

Serpil Berber/ Ev emekçisi

*Ben genç yaşlarımdan beri çalışmış, şimdi ise sağlık sorunları nedeni ile çalışamayan ve emeklilik yaşının dolmasını bekleyen bir ev emekçisiyim. Tek gelirimiz eşimin emekli maaşı. Mutfağı ateş aldı, nasıl geçinelim. Her almaya çalıştığımız şeye zam geldi. Tasarruf edecek yerimiz kalmadı. Doğalgaz az gelsin diye tek odada ısınmaya çalışıyoruz. En ucuz ekmek nerede, en ucuz sebze nerede diye market market geziyoruz.

Ayfer Araç / Emekli

Bu süreçte geçinmekte zorlanıyorum ve çevremdeki insanlarda benimle aynı durumu paylaşmakta. Biz her gün zamlarla ilgili konuşuyoruz. Kapkara bir kaygının içine sürüklenmiş durumdayız. Ya yarın aç kalırsam, ekmek alabilecek miyiz, bu bile şüpheli hale geliyor. Bunun yanında, mesela ben çatlak binada oturmak zorunda kalıyorum. Barınma ihtiyacımı güvenli bir şekilde karşılamayacak kadar düşük gelirle yaşamak zorunda bırakılıyor - bırakılıyor. Bir ekmek alabiliyor olunması karnımızın doyduğunun göstergesi değil. Yaşam standartlarının epey altında bu hayatı sürdürmeye çalışmanın bireyden topluma yıpratıcı bir etkisi var.

K.S: Ekonomik kriz sizce kadınları nasıl etkiliyor?

Serpil Berber: Ben kendimi geliştirmek için çeşitli kurslara katılmaya çalışıyorum. Ama artık gidemeyeceğim. Kurs güya ücretsiz. Ya malzemeler. Örgü yapsan ipler 2 katı fiyata satılmaya başlandı. Mutfak masrafları, evin diğer giderleri derken kendimize, gelişimimize ayıracağımız bir miktar kalması imkansızlaşıyor. Bizleri eve mahkum ediyorlar. Bize gündüz TV de kadın programları izlemek ve ev işleri yapmaktan başka seçenek bırakmıyorlar.

Ayfer Araç: Beslenme, çocuk bezleri, hasta bakımı için gereken malzemeler... Listemiz uzar gider. Temel ihtiyaçlara ulaşmakta yaşanan zorluk toplumda yaşam kalitemizi her geçen gün düşürüyor. Hamile olduğu için işten çıkarılan kadınlar var. Ekonomik krizi bahane ederek patronlar kadın çalışanları kolayca işten çıkartabiliyor. Ya da erkeklere oranla çok daha düşük ücretlere çalıştırabiliyor.

K.S: Peki bize söylediğiniz bu olumsuz tablo nasıl çözülür, kadınların ne yapması gerekiyor?

Serpil Berber: Kadınların üretime katılması gerekiyor. Bunlar için fırsatlar yaratılmalı. Evde çocuklara bakmak zorunda olan kadınlara ücretsiz kreşlerle destek olunmalı ve kadınları üretime katılması sağlanmalı.

Bu sıkıntıları yalnız yaşamadığımızı biliyorum. Tüm emekçilerin bunu görmesi gerekiyor. Sesimizi birlikte yükseltmeliyiz.

Ayfer Araç: Tüm emekçilerin birbirimizi destekleyici bir yerden yaklaşmamız gerekiyor. Dayanışmayı kendi içimizde güçlendirmeliyiz. Paylaşımlarda bulunmalı yargılamadan, ötekileştirmeden, anlamaya çalışmalıyız birbirimizi. Sistemin, kadını silikleştirme çabasının önüne geçebilmek için sorunlarımızı hep birlikte dile getirmeliyiz.

Bakırköy Belediyesi İşçileri İnsanca Yaşanacak Ücret Hakkı İçin Grevde

Belediye-İş Sendikası'nda örgütlü Bakırköy Belediyesi işçileri, toplu iş sözleşmesinin başlangıç süresi olan 2020 yılından bu yana, alım gücünün her geçen gün düştüğü bir tabloda Belediyenin yüzde sıfır zam dayatmasını kabul etmeyip 25 Ekim'de greve çıktılar.

Direnen Bakırköy Belediyesi işçilerinin yanındayız!

Hakları için direnen Belediye İş'te örgütlü Bakırköy Belediyesi işçilerini ziyaret ettik. İnsanca yaşanabilir ücret talebi ile direnen belediye işçilerinin haklı mücadelesinin yanındayız.

Belediye İşçisi Nilgün: "Direnen işçiler kazanacak"

Çok sayıda kadın işçinin de katıldığı grevde işçiler olumsuz hava koşullarına rağmen grev alanını doldurmaya devam ediyor. Direnen işçiler adına konuşan Belediye İşçisi Nilgün yaşanan süreci şöyle anlatıyor: "2020-2021 yılları arasında Toplu İş Sözleşmesindeki alacaklarımızla ilgili, zamlarımızla ilgili greve çıktık. Bu konuda iki yıldır bir zam alamıyoruz, mağdur edildik ve Toplu Sözleşmemizin sonuçlanmasının talebiyle Belediye Başkanımızın 0 zam direktmesi bizi grev çadırına kadar getirmiş oldu. Biz 40 gündür burada direniyoruz, kadın işçiler direniyor, kadın işçilerimiz evine gittiğinde eviyle, çocuklarıyla ilgilenmesi gerekiyor ama bu biz orda da işlerimizi yapıyoruz yine gelip

çadırımızda da direnişimize devam ediyoruz, bunlar hiçbir zaman bizi yıldırmadı, 40 gündür de kadın işçilerimiz direnişine devam ediyor ve bu durum sonuçlanana kadar hep burada olacağımızı bildiriyoruz, bugün herkese de bütün kadın emekçilere buradan sesimizi duyurmak istiyoruz **"DİRENEN İŞÇİLER HER ZAMAN KAZANIR!"**

Direnen işçilerle birlikte mücadeleyi büyütmeye devam edeceğiz.

İŞÇİ KADINLARIN BÜYÜK GREVLERİ

Kıvılcımdan Yangına...

BERNA BAYKAL

19. ve 20. yüzyıl boyunca kadınların öncülük ettiği ya da destek verdiği grevlere bakarken; bu eylemliliklerin sadece toplu bir iş bırakmaktan, güncel ekonomik taleplerden ya da çalışma koşullarının iyileştirilmesi pazarlığından çok daha öte toplumsal ilerleyiş ve sınıflar mücadelesi açısından önemini altını çizmemiz gerekir.

Sanayi devrimi ile birlikte kadınlar evlerden çıkıp farklı sektörlerde özellikle de dokuma ve tekstil fabrikalarında, maden ocaklarında üretimin içine girmeye başladılar. Kadınların bu dönemlerde hem ucuz işgücü kaynağı olarak hem de erkek işgücünün zor bulunduğu savaş gibi durumlarda yedek işgücü kaynağı olarak görülmesi oldukça ağır koşullarda çalışmalarına neden oldu.

İşçi sınıfının örgütlenmeye, hakları için mücadele etmeye başladığı 19. yüzyılın ikinci yarısında işçi kadınların grevlerinin de yaygınlaşması bir tesadüf değildi.

New York'ta dokuma işçisi kadınların grevi

New York'ta bir dokuma fabrikasında 40 bin işçi kadın 8 Mart 1857'yi yüzyılların ötesine taşıyacak adımı attılar. Uzun çalışma saatlerinin değişmesi, hastalıklara, kazalara, ölümlere yol açan ağır çalışma koşullarının düzeltilmesi ve eşit işe eşit ücret, talepleriyle greve çıktılar. Greve yapılan saldırı sonucu 129 işçi hayatını kaybetti. İnsanca bir yaşam için mücadele yolunda can veren kadınlar bugün tüm dünyada emekçi kadınlara mücadele azmi vermeye devam ediyor.

Kibritçi Kızlar Grevi

1888 yılında Kibritçi Kızlar Grevi patronlar tarafından dayatılan koşulları değiştirmenin tek yolunun örgütlü mücadele olduğunu göstermiş oldu. Grev, işçi sınıfı tarihinde çakılmış bir kıvılcım olarak yerini aldı. Çalışma koşullarının ve ücretlerin iyileştirilmesinin yanı sıra vasıfsız kadın işçilerin de sendikal örgütlenmede yer almalarını sağladı.

Ekmek ve Güller Grevi

1912 yılında, tarihe Ekmek ve Güller grevi olarak geçen, büyük yün merkezi Lawrence'de, 20.000 dokuma işçisinin katıldığı grevde yoğunluklu olarak kadın işçiler bulunuyordu. Kadın işçiler ABD'de bir grevde ilk defa bu kadar yoğun bir şekilde ön saflardaydılar. Grevin en büyük kazanımı işçi kadınların örgüt-

lenme ve mücadele pratiğinde gelecek dönemlere önemli izler bırakmasıdır.

"Yürürken biz, yürürken günün güzelliğinde,
Karanlık mutfaklara, gri fabrika kuytu-
larına,
Dokunur apansız çıkan güneşin tüm parlaklığı,
Ve duyar insanlar bizim şarkımızı: Ekmek ve Güller! Ekmek ve Güller!"

Petrogradlı tekstil işçisi kadınların "Ekmek ve Barış" talebi ve Ekim Devrimi'ne giden yol

Yıl 1917'yi gösterdiğinde 23 Şubat'ta (8 Mart) Petrogradlı tekstil işçisi kadınların tüm iş yerlerinde 'Ekmek ve Barış' talepleri ile başlattığı grevler tarihin seyrini değiştirecek Büyük Ekim Devrimi'nin

kıvılcımı oldu. Ekim Devrimi ile birlikte çıkartılan yasalarla kadınlara yeni haklar tanınır, eşit işe eşit ücret ilkesi hayata geçirilir, eğitim hakkı verir, kadınlara geçmiş dönemde engellenen kimi mesleklerin önü açılır.

Ekim Devrimi, emekçi kadınların kurtuluşunun kendisini köleleştiren düzene karşı işçi sınıfı ile vereceği mücadele ile mümkün olacağını göstergesi oldu.

"Hiçbir hükümet hatta en ilerici cumhuriyet bile, en ilerici burjuva demokratik devlet bile kadınlara tam eşitlik vermedi. Öte yandan Rusya Sovyet Cumhuriyeti, kadınların eşitsizliği konusundaki tüm hukuki kalıntıları istisnasız derhal süpürüp attı ve bir çırpıda kadınlara kanun önünde tam eşitlik verdi." (Lenin)

İKD'den haberler

**Sömürüye, gericiğe, şiddete
Karşı eşit, özgür, laik bir ülke
İstiyoruz**

İlerici Kadınlar Derneği 25 Kasım Uluslararası Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele gününde "Sömürüye, gericiğe ve şiddete karşı eşit, özgür, laik yeni bir ülke istiyoruz!" talebiyle alanlardaydı. Ankara'da İlerici Kadınlar Derneği, FKF'li Kadınlar ve Kadın Meclisleri'nin çağrısıyla basın açıklaması gerçekleştirildi. İstanbul'da Bakırköy, Çekmeköy, Sancaktepe ve Kartal'da bildiri dağıtımları yapıldı. Kartal ve Sancaktepe'de kadınlar, sömürüye, gericiğe ve şiddete karşı mücadele yollarını konuştu. İzmir ve Antalya'da bildiri dağıtımları yapıldı.

"Okul öncesi din eğitimi kabul edilemez"

Milli Eğitim Şurası'nda AKP'ye yakınlığı ile bilinen Eğitim-Bir-Sen'in okul öncesi eğitim programlarında din eğitimi verilmesi önerisi kabul edilmesi üzerine "Okul öncesi din eğitimi Kabul edilemez!" başlığıyla basın açıklaması yayımladık.

Laikliğin adım adım tasfiye edildiği ve toplumsal yaşamın her alanının dinsel referanslarla şekillendirildiği bu gerici dayatmaları kabul etmeyeceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz.

'Okul öncesi çocuklara din eğitimi' tavsiye kararı hakkında suç duyurusu: İtaat ve biat eğitimi ile geleceğimize ihanet ediliyor

20.Milli Eğitim Şûrası'nda alınan "Okul öncesi öğretim programında çocuğun gelişim düzeyi dikkate alınarak din, ahlak ve değerler eğitimi yer almalıdır." tavsiye kararı ile ilgili Laikliğe Çağrı Birlikteği'nin çağrısıyla suç duyurusunda bulunduk.

Çocukları laik ve bilimsel eğitimden uzaklaştıran gericilikle mücadeleye devam edeceğiz!

"Asgari değil insanca yaşam istiyoruz!"

İlerici Kadınlar Derneği ekonomik krize karşı "Geçinemiyoruz" diyerek alanlardaydı. İKD, Antalya ve İstanbul'da DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla emeğin sesini yükseltti.

İKD'nin çağrısıyla Beşiktaş'ta "Sadaka değil insanca yaşam" talebiyle bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Beria Onger Kadın Akademisi devam ediyor

Beria Onger Kadın Akademisi 3. Oturumu "Tarım Sektörü ve Kadın Emeği" başlığında gerçekleşti. Prof. Dr. Sebiha Kablay yaptığı sunumda tarım üretiminde riskler ve kadın emekçilerin temel sorunları ile çözüm önerilerini değerlendirdi.

Beria Onger Kadın Akademisi'nin 4. Oturumu Kapitalizmin Kent ve Doğa Talanına Karşı Kadınların Mücadelesi başlığında TMMOB Mimarlar Odası Büyükkent Şube Başkanı'nın katılımı ile gerçekleştirildi.

Kent ve doğa talanında sermayenin çıkarlarının belirleyici olduğu, çevre mücadelesinin politik olduğu ortaya konuldu.

Beria Onger Kadın Akademisi'nin bir sonraki oturumu 8 Ocak Cumartesi saat 20:00'de Doç. Dr. Çağla Ünlütürk Ulutaş'ın katılımıyla "Çalışmanın ve kadın emeğinin değişen doğası" başlığında gerçekleştirilecek.

İzmir'de liseli öğrencilerle buluştuk

İzmir'de liseli gençlerle kadına yönelik şiddetle mücadele konulu söyleşimizi gerçekleştirdik.

İKD İzmir Temsilcisi Deniz Çelik'in katılımıyla gerçekleşen söyleşide kadınların eşitliği için nasıl bir toplumsal düzen gerektiğini tartıştık.

Okul öncesinde din eğitimi dayatması ve eğitim hakkı

Hazırlayan; Özlem Günkör, Semiha Özalp Günal

20. Milli Eğitim Şurası 7 yıl aradan sonra 1 Aralık 2021 tarihinde Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nde açılışı yapıldıktan sonra beş yıldızlı bir otelde toplandı. Eğitim-Sen ve Eğitim-İş Sendikalarının boykot ederek katılmadıkları şuranın katılımcıları arasında İlim Yayma Cemiyeti, Şuurlu Öğretmenler Derneği, Önder İmam Hatip Mezunları ve TÜGVA (Türkiye Gençlik Vakfı) gibi iktidar çevresi kurumların, veli derneklerinin bulunması ise şaşırtıcı olmadı.

Şura sonucunda özel ihtisas komisyonlarında görüşülen 124 madde ile son anda genel kurula sunulan 4 yeni öneri toplantı genel Kurulu'nda oylanarak geçti. Toplamda 128 tavsiye kararından oluşan şura sonuç raporunun 11. Maddesi şöyle: Okul öncesi öğretim programında çocuğun gelişim düzeyi dikkate alınarak din, ahlak ve değerler eğitimi yer almalıdır.

Uzmanların itirazına rağmen din eğitiminde ısrar

Şura'dan çıkan tavsiye kararlarında, bahsi geçen 11. madde iktidar ve çevresinin "dindar nesil yetiştirme" konusundaki ısrarını bir kez daha gösterdi. Son anda genel kurula sunulmuş uzmanların şerhine rağmen geçirilen bu karar zaten yitip gitmiş olan laik eğitime bir darbe daha vurmuş oldu. Bir gazetecinin Milli Eğitim Bakanı Mahmut Özer'e "Uzmanların kabul etmediği bu madde hakkında değerlendirmeniz" sorusuna "Bildiğiniz gibi şura kararları, tavsiye niteliğindeki kararlardır. Yani burada alınan her kararı, Milli Eğitim Bakanlığı olarak benimsemişiz, reddettiğimiz veya kabul ettiğimiz anlamına gelmiyor" diye yanıt vermiş olması bize daha önce yapılanları anımsatmaktadır. Bizler için bu yanıt; tepkileri göğüsledikten sonra yeniden ortaya süreceğiz ya da daha önce pek çok kez yapıldığı gibi, önümüzdeki günlerde bir torba yasaya sokup gece yarısı meclisten geçireceğiz anlamına gelmektedir. Zaten ekonomik sıkıntılarla kavruşan, giderek yoksullaşan ve geçinemeyen halkımızın eğitimi gündem yapacak hali bile kalmayışken ortaya sürülen bu öneri, laikliğe darbe gericiliğe çanak demektir.

Okul öncesi eğitim Diyanet'e emanet

Elbette bu kararlar iktidarın milli (artık dini) eğitim politikası ile gayet uyumaktadır. Sürece bakıldığında bunların planlı çalışmaları olduğu hemen görülmektedir. Şura'nın medya organlarında en çok yankı bulan bu kararın arkasında yaklaşık on yıllık bir geçmişi var. 2011 yılında çıkarılan Kanun Hükmünde Kararname ile Diyanet İşleri Başkanlığı'nca açılan yaz Kur'an kurslarına katılım için ilkokulu bitirme şartı kaldırıldı. Bu gelişme sonucu 2013 yılından itibaren Diyanet İşleri Başkanlığı 4-6 yaş Kur'an kursları açmaya başladı. Pilot uygulama sonrası 2014-2015 öğretim yılında 15 bin 265 olan 4-6 yaş Kur'an kursu öğrenci sayısı her yıl arttı ve 2019 yılı sonuna doğru 130 binlere ulaştı.

2010 yılında yapılan 18. MEB Şurası, "Eğitimde 2023 vizyonunu oluşturma" hedefini taşıyordu ve bu şura kararları arasında değerler eğitimi en çok dikkat çeken başlıktı. Bilindiği gibi bu şuradan sadece iki yıl sonra, 2012-2013

Eğitim-Öğretim yılında uygulamaya giren 4+4+4 eğitim sisteminin zemini değerler eğitimi uygulamasının pratik karşılığı olarak yürütülen "seçmeli" din dersleri uygulamasıyla şekillendi. Bütün bunlar bize son şurada ortaya çıkan tablonun bir çalışmaları arka planının dikkatli ve uzun erimli bir çalışmayla örüldüğünü göstermektedir.

2012 yılında başlayan 4+4+4 eğitim modeli ve 2013 yılında 4-6 yaş aralığı çocuklar için açılmaya başlayan Kur'an Kursları, bugün karşımızda olan tablonun son derece planlı bir şekilde yaratıldığını gösteriyor. Üç ay önce Diyanet İşleri Başkanlığının yaptığı "4-6 yaş Kur'an kursları okul öncesi zorunlu eğitimden sayılmadığı" açıklaması, Türkiye'nin artan yoksulluğu dikkate alınarak, bu çerçevede içinde okunmalıdır.

Diyanet'in verilerine göre, 2014-2015 eğitim öğretim yılında 4-6 yaş grubunda 554 kurs açıldı. Kadrolu 264, geçici 512 olmak üzere toplam 758 personelin görev yaptığı kurslarda 15 bin 265 çocuk eğitim gördü.

2015-2016 eğitim öğretim yılında ise kurs sayısı aynı kalırken personel sayısı 758'den 3 bin 16'ya çıktı. 2016 yılında 27 bin 472'si erkek, 27 bin 849'u ise kız olmak üzere toplam 55 bin 321 çocuk Diyanet'in 4-6 Yaş Kur'an Kurslarına gönderildi.

2016-2017 eğitim öğretim yılında kurs sayısı 2 bin 980'e, personel sayısı ise 4 bin 839'a fırladı. 2016-2017 döneminde bu kurslara giden çocuk sayısı ise 87 bin 790 ile ifade edildi. Diyanet'in 4-6 Yaş Kur'an Kurslarına 2019 yılında gönderilen çocuk sayısı ise 131 bin 26 oldu. Başkanlığa bağlı 4-6 yaş Kur'an kursu sayısı Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı anaokullarının sayısını ikiye katlarken 2020 yılında 181 bin 808 çocuk Diyanet'in kurslarında eğitim gördü. Kurslarda eğitim gören çocukların sayısı 2015 yılından 2020 yılına kadar yüzde bin 91 arttı.

2020 yılında Kur'an kurslarına katılımın düşük olduğunu savunan ve 4-6 Yaş Kur'an Kurslarıyla 200 bin öğrenciyi uğraşmayı hedefleyen Diyanet, bu yıl hedefini büyük oranda gerçekleştirdi. Milli Eğitim Bakanlığıyla "Okul Öncesi Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Kurs Programı" protokolü imzalayarak din persone-line çocuk gelişimi eğitimi veren Diyanet'in 4-6 Yaş Kur'an Kurslarına son dört yılda 289 bin 450 çocuk gitti.

Çocuklara yönelik Kur'an kurslarının sayısı, MEB'in anaokulu sayısını geride bıraktı.

Bu planın parçalarının biri de 2012'den bu yana, pek çok köy okulunun kapatılarak öğrencilerin taşınmalı eğitim ile kent ya da kasabalardaki okullara gönderilmesidir. Köy okullarını kapatırken etkileri hesaplanmıştır. Birincisi köylerde okul ve öğretmen kalmayınca meydana camiler ve imamlara kalmış ve bu durum gericiliği hızlandırmıştır. İkincisi, köyde gidecek okul bulamayan ve taşınmalı eğitime katılmayan kız çocukları okuldan ayrılmış, erkek çocukları ise kasabalardaki tarikat ve

cemaat yurtlarına gönderilmiştir. Sonlarının ne olduğu hepimiz tarafından bilinmektedir. Üçüncü olarak da okul öncesi yaştaki ve okuldan ayrılan çocuklar imamların eline kalmıştır. Türkiye'deki 18.000 köyden sadece 5363'ünde ilkokul kalmışken, 6000 tanesinde Kur'an kursu bulunmaktadır. Din eğitimi tarikat, cemaat ve hatta Diyanet tarafından Kur'an kursları ve "sübyan mektepleri" adı altında zaten yürütülüyordu. Bu Şura kararıyla artık 4-5 yaş gurubu çocukların dini eğitimlerinin, Milli Eğitim sisteminin zorunlu parçası haline getirilmesi süreci başlamış olacak ve büyük olasılıkla okulları kapatılan, okul binaları yıkıma terk edilen köylerde camiler anaokulu olacaktır.

Şimdi aynı planın başka aşamaları devreye girmektedir.

Eğer uygulanırsa bu kararın çok çeşitli etkileri olacaktır.

Toplumsal açıdan; eğitimin dinselleştirilmesi, itaat eden sorgulamayan bir halk yaratma amacına hizmet etmektedir. Zaten yaratılmış olan korku kültürüne destek sunma, dini yoksulların boyken eğme aracı olarak kullanma ve kadın erkek eşitliği konusunda atılan küçük adımları da geri çekmeye yarayacaktır. Diyanet'in topluma şeriatı benimsetme çabaları ise bu durumda asla gözden kaçırılmamalıdır.

Siyasal açıdan; iktidarın yitirdiği oyları kazanma yöntemi olarak alışkın olduğu dini araçsallaştırmanın, yeniden ve yeniymiş gibi kullanıma sunulmasıdır. Ayrıca kürsüden ayetler ve sureler okuyan partili cumhurbaşkanının insanları bu konuda etkilemeye çalışması, dindar-kindar nesil isteme hevesinden hiç vazgeçmediklerini göstermektedir. Toplumu inanç istismarı yönetmeye devam etmek istedikleri anlaşılmaktadır.

Hukuki açıdan; planlarını uygulayabilmek için uluslararası sözleşmelere de uymayacakları anlaşılmaktadır. İstanbul Sözleşmesinden bir gecede çıkılması gibi, okul öncesi eğitime dini sokarak bu kararlar çelişen "çocuğun üstün yararı" ilkesinin yer aldığı Çocuk Hakları Sözleşmesi'nden de vazgeçilebilecektir. Ayrıca kamu kaynaklarını sadece bir dinin emrinde kullanılan diyanetin kocaman bütçesi, okul öncesi eğitime de katkı yapacaklarından daha da artırılacaktır.

Pedagojik açıdan ise bu karar nereden tutarsanız oradan elde kalmaktadır. Eğitim ortamı açısından bakıldığında okullar, müfredat, öğretim materyalleri ve eğitimcilerin niteliği konusunda bunca eksiklik varken bu önerinin hayata geçirilmesi pedagojinin (hatta hiçbir bilimin, hatta çocukların) asla düşünülmediğini göstermektedir.

Okullar zaten şu anda bile kapasiteyi karşılayamadığı ve camiler destek olarak kullanıldığına göre okul öncesi yaştakilerin camilere gönderilmesi doğallaştırılacaktır.

Müfredata bakılırsa oyunla, müzikle, sanatla geçirilmesi gereken dersin içine dini eğitim girildiğinde diyanetin okulları örnek alınacak, büyük olasılıkla oralarındaki gibi 12 saati dini bilgiler, 6 saati de Kur'an dersi olmak

üzere haftanın 18 saati doğrudan din eğitimi ile geçirilecektir. Matematik derslerinin de diyanetin okullarında, tutulan oruç sayısı gibi dini kavramlar üzerinden şekillendirildiği bilinmektedir. Çocuğunu sübyan okuluna göndermek zorunda kalan bir annenin feryadı aslında bize müfredatın nasıl uygulanacağını göstermektedir:

"Örneğin resim yapmak istiyor, ama resim yapmak günah! Sadece ev resmi, ağaç resmi yapabilir. İnsan ve hayvan sureti yapmak Allah'ı incitmek olurmuş. Bu nedenle çocuk çelişkiye düşmüş. Evin içinde anne, baba ve kardeş resimleri yapmak günah, 'Öyleyse evin içinde yaşamaları da günah mı' diye sorular sormaya başladı. Çocuğu sübyan okulundan aldık."

Öğretim materyallerinde; "Allah, iman, günah, yasak, sabır, öteki dünya" gibi çocuklar için korkutucu olabilecek kavramlar için ne tür materyaller hazırlanacağını kimse bilmemektedir.

Eğiticinin niteliğine bakıldığında ise;

Diyanetin Sübyan mekteplerinde eğitimlik yapmak için, Diyanet İşleri Başkanlığı Eğitim Hizmetleri Genel Müdürlüğü ile Milli Eğitim Bakanlığı Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü'nce Halk Eğitim Merkezlerinde "4-6 Yaş Çocuk Etkinlikleri ve Eğitimi" adı altında verilen sertifika programından geçmek yeterlidir. Yani bu okullarda çocuk eğitimi için gerekli formasyona sahip olmayan, çoğu imam ya da hatip eşi olan kişiler tarafından 'ders' verilmektedir. Okul öncesi eğitim için yeterli olmayan bu kişiler çocukların gelişim düzeyine uygun ders vermeyi akıllarına bile getirmeyecektir. Burcu Karakaş'ın "Biz Her Şeyiz", kitabında Diyanet personeline eğitim veren bir psikolog, öğrencilerden birinin "hocam sizin bu anlattıklarınız zaten Kurani Kerim'de yazıyor biz oradan okuyup öğreniyoruz" dediğini aktarmaktadır.

"Laik bir ülkede erken yaşlarda din eğitimi kurumsal olarak verilmeli midir?" sorusunun karşısına "Okul öncesi eğitimde din, ahlak ve değerler eğitimi verilmesinin ne sakıncası olabilir ki?" sorusuyla çıkanlar için bu eğitimin çocuklarda ne tür etkilerinin olabileceğine bakmakta yarar olacaktır.

Eğitimsel ve Psikolojik Açından Sakıncalar:

- En çok yazılan ve bilinenen başlamak uygun olacaktır. Bilindiği gibi eğitimde bir hazır bulunuşluk kavramı vardır. Buna göre her yaştaki çocuğa (yetişkinde de) her şeyi öğretemezsiniz. Bu nedenle de bilgi çocuğa aktarılırken önce çocuğun bu bilgiyi anlayabilecek düzeyde zihin ve duyu gelişimine sahip olması, ardından bu bilginin ağırlığı altında ezilmemesi, yanlış anlama dolayısıyla zarar görme ihtimalinin bulunmaması gerekir. Erken yaştaki çocuklar henüz dini bilgileri sistemli/kuramsal biçimde öğrenmeye hazır değildirler. Pek çok eğitim bilimcinin üzerinde uzlaştığı gibi, okul öncesi dönem, çocukların soyut kavramları anlayamadığı, somut algıları ya da duyularıyla öğrendikleri bir dönemdir. Bunun eğitimciler dışındakiler tarafından da anlaşılması için "etekleri zil çalıyor" deyiminde çocukların eteğe takılmış ziller gördüğü bir reklamı anımsatmak uygun olabilecektir.

- Etkili bir okul öncesi eğitim için eğitim bi-

limcilerin uzlaştığı öğretim yöntemi çocukların duyularını aktif bir biçimde kullanabilecekleri çeşitli teknikleri (oyun oynama, yaratıcılığı geliştiren projeler uygulama, deney yapma, keşif ve gözlem) uygulamaktır. Dini eğitimde çocuklara bu tekniklerden herhangi birisinin yaptırılması olası olmadığından büyük olasılıkla pasif dinleme yöntemi uygulanacaktır. Böylece çocuklar sadece alıcı (ne kadar olabılırlerse) olacaklar bu da onların pasif, itaatkâr, neden sonuç ilişkisini keşfedemeyen bireylere dönüşmesini sağlayabilecektir.

- Psikolojiye göre okul öncesi çağ, çocuğun sosyalleşmesinin başladığı çağdır. Çocukların, paylaşmayı, dayanışmayı, sormayı, düşündüğünü ve hissettiğini ifade edebilmeye başladığı çağdır. Oysa sorgulanmayan, tabu olan bir konu onlara aktarılacağı ve çocuklar hislerini ifade ettiklerinde bunlar "günah" ya da "cezalandırma" ile karşılanabileceği için düşündüğü söylemekten korkma, çocuklarda kaygı ve güvensizlik yaratabilir. Bu duyguların öfke nöbeti, içe kapanma, uyku bozukluğu gibi davranışsal sonuçları olabilir.

- Kişilik oluşumunu tanımlayan kuramlara göre okulöncesi çağı çocukların toplumsal cinsiyet kalıplarını öğrendikleri yaşlardır. Anne ve babalarını model alıp karşı cinsten ebeveynlerine hayranlık duyarlar. Okula gittiklerinde ebeveynin davranışları, giyim kuşamı ve kültürü ile öğretmenlerini kıyaslarlar. Eğer farklılık yoksa çocukların kafaları karışır ve "günah" sözcüğü burada da devreye gireceğinden kimlik karmaşasına ek olarak bir takım kaygı ve korkular yaşanabilir. Din eğitimi verecek okul öncesi öğretmenlerin neredeyse hepsinin kadın ve başörtülü olması çocuğun annesi için kaygılanmasına, onunla iletişiminin bozulmasına sebep olabilecektir. Geçmişte 'günahları çoğalmadan cennete gitmek için ölmek isteyen', 'annesini kapanması için uyar' çocuklara ilişkin sayısız örnek yaşanmıştır.

- Okul öncesi çağdaki çocuklar, yaptıkları hatanın (günahın) cezası olduğunu öğrendiklerinde, akıllarından geçirdikleri şeyler için bile suçlu olduklarına inanıp, olup biten kötü şeylerin kendi hatalarından kaynaklandığına inanırlar. Ayrıca onları sürekli gözleyen bir üstün varlığın (Tanrının) olması her olumsuz düşünce ve davranışlarında kendilerini suçlu hissetmelerine yol açabilir. Bu suçluluk hissi, geceleri kâbuslara, uyku bozukluklarına, altını ıslatmaya, gündüzleri ise başa çıkamadığı yoğun korku ve kaygı nedeni ile kendini düzenleme becerilerinde zorlukların görülmesine

sebeb oluşturabilir.

- Bedenlerini keşfettikleri yaşta cinsiyet ayrımcılığına yönelik söylemler ve uygulamalar çocukların erken yaşta kendilerini büyük erkekler ya da büyük kadınlar gibi hissetmelerine neden olabilir. Kız çocuklarına yönelik giyinme ve örtünme konularında yapılan uyarılar kız çocukların kendilerini özür hissetmemelerine neden olabileceği gibi, erkek çocukların gözünde kadının değerinin düşmesine de neden olabilir. Erkeğe her şeyin serbest, kadına her şeyin yasak ve günah olduğu mesajı dini eğitim alan tüm çocuklara verilmektedir. Bu mesaj kadına yönelik şiddetin meşru görülmesine bile neden olabilmektedir.

- Ölümü henüz algılayamayan çocuklar ölüm, ölümden sonraki yaşam, günah miktarına göre gidilecek cennet-cehennem gibi dini konularla karşılaştığında kafaları karışır. Bu kafa karışıklığı pek çok kaygı, olumsuz duyu ve davranışa yol açabilir. Erişkinlerin bile zorlandığı ölüm konusunda çocukların etkilenmemesi olası değildir. Ayrıca, ölümden sonraki yaşama yüklenen olumlu anlamlar çocukların ölümü merak etmesine ve yaşama ilgilerinin kaybolmasına da neden olabilir. Bu tür dini konular bilinçaltına işlenen çocuklar erişkin olduklarında bazılarını temizleyebilebile bir kısmının kalıcı olup yaşamlarını olumsuz etkileyeceği açıktır.

Çocuklarımızın bilimsel temelde eşit, parasız eğitim hakkı için mücadele edeceğiz.

Tüm bu sayılan gerekçelerle zihinleri ve geleceklere bizim için çok kıymetli çocuklarımızın hayatlarının tümünü etkileyecek, kararlarını kendilerinin vermediği bir dönemde böyle bir eğitime maruz kalmalarını engellememiz gerekmektedir. Hem eğitim hakkına hem de çocuk haklarına aykırı bu öneriden acilen vazgeçilmeli asla uygulamaya konmamalı, var olan dini eğitim veren okul öncesi kurumlar kapatılmalıdır. Eğitim sistemi ve okullar, laikliği benimsemiş her çevrede olduğu gibi dini kurallara ya da faaliyetlere göre değil, evrensel ve bilimsel gerçekler ile toplumun gereksinimlerine göre düzenlenmesi gereken kurumlardır.

Bireyin ilgi ve yeteneklerinin göz önünde bulundurulduğu, özgürlüğe, bilime ve sanata önem verilen, yeniliğe açık, laik eğitim her bireyin hakkıdır. Okul öncesi çağdaki çocukların en çok...

Beria Onger Kadın Akademisi devam ediyor

Çalışmanın ve Kadın Emeğinin Değişen Doğası
Doç. Dr. Çağla Ünlütürk Ulutaş
8 Ocak Cumartesi 20.00

Dijitalleşme Çağında Kadınlar
Dr. Anıl Aba
22 Ocak Cumartesi 20.00

SAĞLIK:
Tanıma Uygun Sistem
Prof. Dr. Saadet Ülker
5 Şubat Cumartesi 20.00

Son Bakışta Sanat ve Kadın
Umut Kuruç, İKD Genel Başkanı
19 Şubat Cumartesi 20.00

Popüler Kültür, Siyasal Kutuplaşma
Ar. Gör. Aynur Demirli
12 Mart Cumartesi 20.00

Planlama ve Kadınlar:
Dün, Bugün, Yarın
Prof. Dr. Gamze Yücesan Özdemir
26 Mart Cumartesi 20.00

Sosyalizmde Kadın
Berna Baykal, İKD GYK Üyesi
Yurdan Kaya, İKD GYK Üyesi
9 Nisan Cumartesi 20.00

Yeni Bir Ülkenin Kuruluşunda Kadınlar:
Kapanış Oturumu
Umut Kuruç, Genel Başkanı
Prof. Dr. Gamze Yücesan Özdemir
23 Nisan
Cumartesi
20.00

KAYIT FORMU: <https://tinyurl.com/yndry25d>

EŞİTLİKÇİ BİR DÜZEN İNSANCA BİR YAŞAM İÇİN İKD'YE SEN DE KATIL

İKD'YE ÜYE OLMAK İÇİN

<https://ilericikadınlardernegi.org.tr/ikdye-katil/>

 KirmiziCatkiliKadınlar

 @ikd_sosyalmedya

 ilericikadınlardernegi

 0545 255 35 34

 www.ilericikadınlardernegi.org.tr

**İLERİCİ
KADINLAR
DERNEĞİ**